

תפ"ח 58740/12/13 - מדינת ישראל נגד א מ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
תפ"ח 58740-12-13 מדינת ישראל נ' מ

בפני כב' השופטת חני סלוטקי - אב"ד
כב' השופט מרדכי לוי
כב' השופט אריאל חזק
המאשימה: מדינת ישראל
על ידי עו"ד לני מונטיליו סגל, פמ"ד דרום
נגד
הנאשם: א מ
על ידי עו"ד אבי חימי

גזר דין

השופט מרדכי לוי

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירות הבאות:

באישום הראשון: עבירות מין במשפחה (מעשים מגונים), לפי סעיף 351(ג)(2)+354(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1), בנסיבות סעיף 345(א)(1)+(4) בהתאם לחוק העונשין (כנוסחו אז) (תיקון מס' 22), התשמ"ח-1988, ולפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1), בנסיבות סעיף 345(א)(1)+(4), בהתאם לחוק העונשין (כנוסחו אז) (תיקון מס' 30), התש"ן-1990;

באישום השני: עבירת מין במשפחה (מעשה מגונה), לפי סעיף 351(ד), בהתאם לחוק העונשין (כנוסחו דאז) (תיקון מס' 30), התש"ן-1990;

ובאישום השלישי: עבירת מין במשפחה (מעשה סדום), לפי סעיף 351(א) לחוק העונשין, בנסיבות סעיף 347(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1), בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין; ועבירות מין במשפחה (מעשים מגונים), לפי סעיף 351(ג)(2) לחוק העונשין, בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1), בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין.

2. הודאת הנאשם ניתנה בעקבות הסדר טיעון שהתייחס לתיקון כתב האישום המקורי ולהוספת עובדה מוסכמת לגבי האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, כפי שיצוין להלן. עם זאת, הסדר הטיעון לא התייחס לעונש.

3. על פי **החלק הכללי בכתב האישום המתוקן**, הנאשם הוא דוד של א.ק., ילידת 1976 (להלן: "**המתלוננת 1**"), של א.ע., ילידת 1984 (להלן: "**המתלוננת 2**") ושל ש.ג., ילידת 1995 (להלן: "**המתלוננת 3**"). המתלוננות 1 ו-3 הן אחיות. אמן של המתלוננות 1 ו-3 ואמן של המתלוננת 2 הן אחיות (להלן: "**האימהות**"). הנאשם היה נשוי לאחותן של האימהות עד שנת 1997 או בסמוך לכך. לאחר שהתגרשו, המשיכו הנאשם ואחותן של האימהות לקיים קשר זוגי ומשפחתי. בכל המועדים המתוארים להלן בכתב האישום המתוקן ביצע הנאשם במתלוננות, שהן אחייניותיו, עבירות מין, ובכלל זה מעשים מגונים ומעשה סדום. את כל העבירות ביצע הנאשם שלא בהסכמתן החופשית של המתלוננות, תוך שימוש בכוח וניצול מצב המונע את יכולתן להתנגד למעשיו, עקב השימוש שעשה הנאשם במעמדו ובסמכותו כלפי המתלוננות, בשל היותו דודן המבוגר, ונוכח פער הגילאים המשמעותי בינו לבין המתלוננות בעת ביצוע המעשים.

4. על פיהאמור **באישום הראשון** בכתב האישום המתוקן, האישום הראשון כולל אירועים החל מהיות המתלוננת 1 ... ועד סמוך לפני יום הולדתה ה-15. עם זאת, במסגרת הסדר הטיעון הסכימו באי כוח הצדדים כי "**המתלוננת היתה לפני גיל 14 ולקראת התקופה שמלאו לה 14**. בסמוך לגיל 13 אירעו מקרים בודדים בעוד שהחלק הארי של המעשים המיוחסים לנאשם באישום הראשון אירעו לאחר היות המתלוננת בגיל 14" (מתוך הפרוטוקול מיום 8.4.2014).

5. במועד שאינו ידוע במדויק, בעת שהמתלוננת 1 הייתה כבת 13, ביקרה המתלוננת 1 בבית אחות סבתה באשדוד. במועד הנ"ל, בעת שישבה בסלון וצפתה בטלוויזיה, התיישב הנאשם סמוך למתלוננת 1 על הספה, הניח יד על כתפה והחל ללטף את כתפה ואת חזה, מעל לבגדיה. בהמשך, הכניס הנאשם את ידו לתוך מכנסיה של המתלוננת 1 ונגע באיבר מינה.

6. חודשים אחדים לאחר האירוע המתואר לעיל, במועד שאינו ידוע במדויק, הגיעה המתלוננת 1 אל חנותו של הנאשם באשדוד (להלן: "**החנות**"), על מנת לסייע לו בחנות. הנאשם נעל את החנות, הכניס את המתלוננת 1 לשירותים, הושיב את המתלוננת 1 על האסלה, נעמד מולה, הוריד את מכנסיו ואת תחתוניו, אחז בידה של המתלוננת 1, והניח אותה על איבר מינו. בהמשך, תוך שהוא אוחז את ידה של המתלוננת 1, הזיז הנאשם את ידה של המתלוננת על גבי איבר מינו. מיד לאחר מכן, הורה הנאשם למתלוננת 1 לפשוט את חולצתה. המתלוננת 1 עשתה כדברי הנאשם, הורידה את חולצתה, ונתרה עירומה בפלג גופה העליון. הנאשם חיכך את איבר מינו בחזה החשוף של המתלוננת 1, עד שהגיע לסיפוק מיני. את כל המעשים עשה הנאשם שלא בהסכמתה החופשית של המתלוננת, עקב שימוש בכוח, תוך ניצול מצב המונע ממנה התנגדות, ולשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

7. חודשים אחדים לאחר האירועים המתוארים לעיל, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בעת שהמתלוננת 1 נסעה עם הנאשם ברכבו, נסע הנאשם לאזור שומם שמיקומו אינו ידוע למאשימה, שם נגע בחזה של המתלוננת 1 ובאיבר מינה, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. במעמד זה הורה הנאשם למתלוננת 1 להוריד את בגדיה, והמתלוננת 1, בעקבות בקשתו, הורידה את מכנסיה ואת תחתוניה. הנאשם הוריד את מכנסיו, אחז בידה של המתלוננת 1, והצמיד אותה לאיבר מינו, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. בהמשך, ביקש הנאשם מהמתלוננת 1 לשבת עליו על מנת שיוכל להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. המתלוננת 1 התנגדה ואמרה לנאשם שהיא אינה רוצה לעשות זאת, אך הנאשם שכנע אותה והבטיח שיכניס רק את "קצה" איבר מינו. בהתאם להנחיותיו של הנאשם, התיישבה המתלוננת 1 על הנאשם, והנאשם חיכך את איבר מינו באיבר מינה, לשם גירוי וסיפוקו המיני.

8. על פי **האישום השני** בכתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק, בעת שהמתלוננת 2 הייתה

כבת 14 או 15 שנים, התארכה המתלוננת 2 בביתו של הנאשם באשדוד (להלן: "**הבית**"). בעת שהמתלוננת 2 ישנה באחד מחדרי הבית, נכנס הנאשם אל החדר, כשהוא אוחז באיבר מינו החשוף לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים, ולאחר מכן יצא הנאשם מהחדר.

9. על פי **האישום השלישי** בכתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בעת שהמתלוננת 3 הייתה כבת 12 שנים והתגוררה יחד עם בני משפחתה בגדרה, הגיעה המתלוננת 3 אל חנותו של הנאשם בעיר גדרה (להלן: "**החנות**"), על מנת לסייע לו בעבודתו. הנאשם ביקש מהמתלוננת 3 למדוד עבורו שמלה מהחנות, והמתלוננת 3 עשתה כדבריו. לאחר שלבשה את השמלה, החל הנאשם לגעת באיבר מינה של המתלוננת 3, תחילה מעל לבגדיה, ובהמשך מתחת לבגדיה, שלא בהסכמתה החופשית, ולשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. המתלוננת 3 שאלה את הנאשם מה הוא עושה, והנאשם השיב לה שזו הייתה "טעות". מיד לאחר מכן עזבה המתלוננת 3 את החנות.

10. לאחר האירוע המתואר לעיל, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כאשר הייתה המתלוננת 3 לבדה בביתה אשר בגדרה (להלן באישום זה: "**הבית**"), הגיע הנאשם אל הבית וביקש לשתות קפה. המתלוננת 3 נכנסה אל המטבח על מנת להכין לנאשם קפה, והנאשם חיבק את המתלוננת מאחור, נצמד אליה עם גופו, והתחכך בגופה, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים. בהמשך, התיישב הנאשם בסלון וביקש מהמתלוננת 3 להראות לו כיצד מדליקים את מכשיר הטלוויזיה. כאשר המתלוננת 3 ניגשה אל הסלון על מנת להדליק את הטלוויזיה, הושיב אותה הנאשם לצדו והחל לגעת בחזה, תחילה מעל בגדיה, ובהמשך הכניס את ידו לתוך חולצתה של המתלוננת ונגע בחזה, מתחת לבגדיה. הנאשם נשכב על בטנו וביקש מהמתלוננת 3 לעשות לו "מסאג'". בגב. המתלוננת 3 החלה לעשות לנאשם מסאג', והנאשם התהפך על גבו, אחז בידה של המתלוננת 3, והצמיד אותה לאיבר מינו מעל לבגדיו. המתלוננת אמרה לנאשם שהיא אינה רוצה לעשות זאת, אך הנאשם אמר לה שזה "בסדר". הנאשם נכנס לשירותים וביקש מהמתלוננת 3 לבוא עמו. הנאשם אונן בתוך השירותים בפני המתלוננת 3 עד שהגיע לסיפוק מיני. את כל המעשים הללו עשה הנאשם שלא בהסכמתה החופשית של המתלוננת 3, ולשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

11. בהמשך למתואר לעיל, במספר רב של מועדים שאינם ידועים במדויק, במשך כשנתיים (להלן: "**התקופה**"), הגיע הנאשם אל הבית ואונן בפני המתלוננת 3. בחלק מהמקרים חשף הנאשם את איבר מינו בפני המתלוננת 3 והורה לה לגעת באיבר מינו, תוך שהוא אומר לה: "בואי תגעי, זה בסדר, זה טבעי, זה לא נורא". בחלק מהמקרים אחז הנאשם בידה של המתלוננת 3, ושפשף באמצעותה את איבר מינו. את כל המעשים הללו עשה הנאשם שלא בהסכמתה החופשית של המתלוננת, ולשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

12. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך התקופה, הורה הנאשם למתלוננת 3 "למצוץ" את איבר מינו. המתלוננת 3 עשתה כדברי הנאשם, והנאשם ביצע במתלוננת 3 מעשה סדום, בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה.

13. במועדים שונים שאינם ידועים במדויק למאשימה, במהלך התקופה, ליקק הנאשם את איבר מינה של המתלוננת, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

14. באחד המקרים המתוארים לעיל, במהלך התקופה, נכנס הנאשם יחד עם המתלוננת לחדרה והוריד את בגדיו. המתלוננת אמרה לנאשם שהיא אינה מסכימה יותר למעשיו, ולמרות זאת, הנאשם נשכב על גופה של המתלוננת. באותה עת הגיעו אמה של המתלוננת וסבתה אל הבית, ובעקבות זאת חדל הנאשם ממעשיו, התחבא בחדר, וחמק מן הבית, מבלי שאמה של המתלוננת וסבתה הבחינו בו.

15. במועדים שונים שאינם ידועים במדויק למאשימה, במהלך התקופה, ביקש הנאשם מהמתלוננת 3 להיכנס באמצעות המחשב לאתרים פורנוגרפיים באינטרנט. המתלוננת עשתה כדברי הנאשם, ובזמן שצפו יחד במחשב, נגע הנאשם בחזה של המתלוננת מתחת לבגדיה, וליקק את איבר מינה, תוך שהמתלוננת 3 מלטפת את איבר מינו, כל זאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

16. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך התקופה, בעת שהמתלוננת ישבה במושב האחורי ברכב לצדו של הנאשם, ובעת שאמה של המתלוננת 3 נהגה ברכב, הניח הנאשם את ידו על רגלה של המתלוננת ונגע באיבר מינה, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

17. לאחר האירועים המתוארים לעיל, במועד שאינו ידוע במדויק, ולאחר שהמתלוננת 3 ובני-משפחתה חזרו להתגורר בגן-יבנה, הגיע הנאשם אל ביתה של המתלוננת 3 בגן-יבנה והחל לגעת בגופה. המתלוננת 3 אמרה לנאשם שיעזוב אותה ויחדל ממעשיו, ובעקבות האמור יצא הנאשם מהבית.

תסקירי שירות המבחן

18. לבקשת ב"כ הצדדים הוגשו תסקירי שירות המבחן לגבי הנאשם ותסקירי נפגע לגבי שלוש המתלוננות.

19. **התסקירים לגבי הנאשם:** על פי התסקיר מיום 8.7.2014, הנאשם הוא בן 56, גרוש ואב לילדה בת 21. לגבי האישום הראשון הודה הנאשם לפני שירות המבחן במרבית פרטי האישום, אך טען שלא ביצע את אחד המעשים (הנסיעה עם המתלוננת 1 במכוניתו לאזור שומם והמעשים שביצע כלפי המתלוננת 1 שם). לגבי האישום השני מסר הנאשם כי הוא אינו חוזר בו מהודאתו בבית המשפט, ושיכול להיות שהוא ביצע את העבירות, אך אינו זוכר זאת. לגבי האישום השלישי הודה הנאשם בעבירות של מעשים מגונים, אולם הכחיש ביצועו של מעשה סדום. שירות המבחן ציין כי הנאשם "מתקשה לגלות אחריות לעבירות החמורות יותר שבכתב האישום, תוך שמייחס למתלוננות מניעים אפשריים של נקמנות כלפיו". שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגיע מרקע משפחתי מורכב, התקשה לשמור על יציבות בחייו, בעל כוחות אגו נמוכים, המתבטאים, בין היתר, בהעדר יציבות רגשית, קושי בהתמדה וביציבות במישורי חיי השונים ובבניית קשר זוגי בוגר, קושי בהפעלת שיקול דעת במצבי משבר, וקושי בהפקת לקחים ובעריכת שינוי בדפוסי התמודדות. שירות המבחן התרשם עוד כי **לנאשם משיכה מינית לנערות בנות 12-15**, וכי הוא מתקשה לווסת את דחפיו המיניים. מזה 5 חודשים משתתף הנאשם בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מין, ובהדרגה מגלה יכולת לעסוק באופן כן במניעים להתנהגותו הפוגעות, בפגיעה שהסב למתלוננות ובאחריותו לכך. הנאשם משתתף פעיל בקבוצה, אך טרם עסק בעבירות שהוא ביצע באופן אישי, ולהערכת שירות המבחן, לכשיעשה זאת, תהיה אפשרות להעריך באופן רחב יותר את יכולתו להיתרם מהשתלבות בהליך טיפולי ייעודי לעברייני מין ולצמצם את הסיכון הנשקף ממנו למעורבות חוזרת בעבירות דומות בעתיד. שירות המבחן המליץ על תקופת ניסיון טיפולי למשך 6 חודשים, שבמסגרתו ימשיך את השתתפותו בטיפול הייעודי שבו הוא משתתף כיום.

20. בתסקיר המשלים מיום 30.11.2014 עדכן שירות המבחן כי הנאשם נמצא בעיצומו של התהליך האישי בקבוצה, ומשתתף בהרחבה את חברי הקבוצה במעשיו הפוגעניים, תוך שהוא מתייחס לתכנון, לפנטזיות ולעיוותי החשיבה שעמדו ברקע למעשיו. הנאשם ביטא הבנה והכרה באשר לצורך בקבלת ענישה מוחשית של מאסר בפועל, מסר כי כיום הוא בעל יכולת טובה יותר לקבל אחריות על המעשים שביצע, חש צער וחרטה על מעשיו וצורך לפצות את הנפגעות. הנאשם ביטא את רצונו להמשיך ולהשתלב בהליכי טיפול במסגרת שב"ס אם ייגזר עונשו למאסר בפועל. שירות המבחן

המליץ כי אם אמנם יגזר עונשו של הנאשם למאסר בפועל, יורה בית המשפט לגורמי הטיפול בשב"ס לשלבו בהליך טיפולי ייעודי לעברייני מין. שירות המבחן ביקש להביא בשיקולי הענישה את גורמי הסיכון ואת גורמי השיקום שלהלן: גורמי סיכון - הנאשם פגע מינית בשלוש קטינות, שהנן בנות משפחה, בפרקי זמן שונים ומעל פני 20 שנים; הנאשם ניצל את האמון שנתנו בו הנפגעות אשר ראו בו דמות סמכותית ומגנה; שירות המבחן העריך כי לנאשם הפרעה מינית של משיכה לנערות בנות 12-15 וכי הוא בעל קשיים ליצירת מערכת זוגית יציבה עם בנות גילו; הנאשם בעל משברים אישיים, משפחתיים וכלכליים, אשר גורמים לחוסר יציבות בתחום הזוגי והתעסוקתי, דבר אשר מגביר את רמת הסיכון שלו לפגיעה מינית במצבי משבר. גורמי שיקום - הנאשם נעדר עבר פלילי ולא פגע מינית מחוץ למשפחה; הנאשם אינו בעל דפוסי אישיות עברייניים; העבירה האחרונה בוצעה לפני 7 שנים; ההליך המשפטי נחוה על ידי הנאשם כמרתיע וכמציב גבול; הנאשם עמד בתנאי מעצר הבית מזה תקופה ארוכה; הנאשם מודע להפרעתו המינית, דבר אשר מגביר את יכולתו לשלוט בדחפיו ובהתנהגותו הפוגעניות; הנאשם שיתף פעולה באופן מלא במסגרת ההליך הטיפולי מזה כתשעה חודשים, ולהתרשמות שירות המבחן, ההליך הטיפולי מהווה גורם משמעותי בהפחתת הסיכון לפגיעה מינית חוזרת וגילוי מודעות לצורך להימנע מקשר עם קורבנות פוטנציאליים בגילאים אלו; הנאשם מסוגל לגלות אמפתיה לסבל ולנזק שגרם לנפגעות; הנאשם חש אשמה כלפי הנפגעות וכלפי בני המשפחה; הנאשם חווה מצוקה בשל השלכות מעשיו על הקשר שלו עם בתו.

21. על פי התסקיר הסופי מיום 15.2.2015, הנאשם ביצע התקדמות משמעותית במהלך הטיפול במסגרת שירות המבחן. בתחילת המפגשים הטיפולים הוא החזיק בעמדות קורבניות לגבי מצבו, היה מוצף רגשית, והתקשה להכיר בנזק שנגרם למתלוננות ממעשיו. כיום, מבטא הנאשם מודעות למעשיו, להפרעה שממנה הוא סובל, אחריות ביחס לפגיעות שהסב, אמפתיה לסבלן של המתלוננות ורצון לפצות ולשאת בענישה מוחשית. שירות המבחן חזר על כך שהטיפול מהווה גורם מפחית סיכון משמעותי בעבור הנאשם, והוא בעל סיכוי גבוה להיתרם מטיפול בעתיד. אם עונש המאסר לא יהיה ארוך, הוא יוכל לשוב ולשקם את חייו ולהימנע מביצוע עבירות נוספות בעתיד.

22. **תסקיר נפגע לגבי מתלוננת 1:** מתלוננת 1 היא בת 38, נשואה, אם לשני ילדים ומצפה לילד נוסף. בתסקיר הנפגע לגביה מיום 19.6.2014 צוין כי עובר לפגיעה בה על ידי הנאשם, הייתה מתלוננת 1 חשופה לפגיעה מינית מצד מבוגר אחר. עוד נמסר בתסקיר כי עם גדילתה והפיכתה לבגירה, חודש הקשר בין מתלוננת 1 לבין הנאשם, והנאשם סייע לה בתחומים שונים, לרבות סיוע כלכלי, בהיות מתלוננת 1 נעדרת כל גורם תמיכה מיטיב בסביבתה. מתלוננת 1 תיארה ניתוק נפשי ורגשי מוחלט במהלך תקופה זו, מהעבר שלה וממה שעולל לה הנאשם, והפיכתו לדמות שעליה היא יכולה לכאורה לסמוך ולהישען. להערכת עורכת התסקיר, "הדבר מבטא את מלכודת השבי בה הייתה שרויה א', כשהפגיעה בה השתלבה בתהליך התפתחותה ובניית זהותה העצמית כקורבן, ולא אפשרה לה לתפוס עצמה כנפרדת מן התוקף, תופעה המוכרת בקרב נפגעות גילוי עריות וע"י בן משפחה קרוב. הנאשם כדמות היחידה שהייתה מודעת לפגיעה בה ולהיותה נעדרת דמות משמעותית ומגינה, הביא את א' לתלות מוחלטת בו, ותרם בכך גם להשתקתה". התסקיר מפרט כיצד הנזק שנגרם למתלוננת 1 מתבטא בקשת של סימפטומים פוסט טראומטיים. עורכת התסקיר סיכמה את התסקיר כך: "מדובר באישה בת 38, המנסה לבנות את משפחתה ולנהל חיים נורמטיביים בצל הפגיעות הקשות והממושכות מצד דודה, אשר הביאו לנזקים מתמשכים בכל מישורי חייה, מאז ועד היום, וכפי שניתן להעריך, אלה ימשיכו ללוותה בהמשך, בצמתים התפתחותיים נוספים שלה ושל בני משפחתה. הפרוגנוזה, בשלב זה לשיקום - אינה ברורה. בשיחה עמנו ביטאה רצון לקבל טיפול ייעודי וממוקד ביחס לפגיעה המינית, דבר אשר אליו התקשתה להתפנות קודם להגשת התלונה במשטרה. ביחס לגזר הדין, מבטאת רצון שהנאשם יקבל את העונש המרבי בגין מעשיו, אשר יכלול מאסר ממושך שירחיק אותו ממנה ומנפגעות אחרות למשך תקופת זמן מקסימאלית. כמו כן, מבטאת מוכנות לקבל פיצוי כספי".

23. **תסקיר נפגע לגבי מתלוננת 2:** מתלוננת 2 היא בת 30, נשואה ואם לשני פעוטות. עורכת התסקיר סיכמה את התסקיר מיום 3.7.2014 כך: "מדובר באישה שנפגעה מינית באופן חד-פעמי מדודה בהיותה בגיל ההתבגרות. במשך שנים שמרה על הסוד, וסבלה מתסמינים מורכבים כפי שפורט בתסקיר, ביניהם חוסר אמון עמוק ובלבול ביחס לדמויות גבריות וקרובות, חרדות, חוסר בטחון, רתיעה ממגע, חלומות מבהילים ותחושת התערערות נפשית, בעיות משמעותיות ביחסים אינטימיים, אכזבה וכעס על הוריה, ועוד. להערכתנו כאמור, גם לפגיעה חד-פעמית קיימת השפעה עמוקה, המתבטאת בנזקים ברמות שונות ותחומי חיים שונים, המשפיעים עד היום על חייה של א'. התקווה נעוצה דווקא בחשיפת הסוד, שלצד היותה קשה ומטלטלת עבור א', גם חיזקה והעצימה אותה, והביאה אותה לקבלת הכרה, גם אם חלקית, לפגיעתה. היא מעוניינת בקבלת טיפול מעמיק לבעיותיה, ובשל כך מעוניינת כיום בקבלת פיצויים, שיסייעו לה להשתקם. היא מבטאת שאיפה כי דודה יקבל עונש חמור, שישקף את הפגיעות החמורות בה ובבנות דודתה, ואת הנזקים שהותירו הפגיעות".

24. **תסקיר נפגע לגבי מתלוננת 3:** על פי התסקיר מיום 30.6.2014, מתלוננת 3 היא בת 19, רווקה, מתגוררת במהלך השבוע במסגרת פנימייה ובסופי שבוע מתגוררת עם אמה. בתסקיר תוארו פגיעותיה במישור הפיזי (תופעות סומאטיות), במישור הרגשי, במישור הנפשי, במישור החברתי-משפחתי ובגיוש זהות מינית. עורכת התסקיר סיכמה את התסקיר כך: "ש' נפגעה בכל מישורי חייה, הן בטווח הקצר, בתקופת הפגיעות בפועל, והן בטווח הארוך, כתוצאה מהשלכותיהן. אמנם, ש' נמצאת במסגרת מכילה של פנימייה, ובסביבת גורמים משמעותיים, המסייעים לה ותומכים בה ככל שניתן, והיא מטופלת כאמור במסגרת פסיכותרפויטית סביב הפגיעה עצמה, יחד עם זאת, ולמרות ההתקדמות שעשתה במצבה, עדיין נכונה לה תקופה ממושכת של התמודדות קשה עם השלכות הפגיעה. אנו מעריכים כי על מנת שש' תמשיך בתהליך השיקום שלה, נדרשות שנות טיפול רבות, בעיקר סביב צמתים משמעותיים בחייה, הן ברמה של תעסוקה ולימודים והן ברמה של זוגיות והקמת משפחה".

עיקרי טיעוני המאשימה

25. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם בגין כלל העבירות שבהן הורשע, ובשים לב לעונשי המינימום הקבועים בחוק העונשין, "עונש העולה על 20 שנות מאסר, וזאת לאור חומרת העבירות, נסיבות ביצוען, מספרן הרב, התקופה הממושכת בה בוצעו, מדיניות הענישה ועוד". בנוסף עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי, לחיבו בפיצוי ממשי ומשמעותי לכל מתלוננת ולהטיל עליו קנס.

26. ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר במקרים רבים של מעשים מגונים בנסיבות אינוס במשפחה ושהעונש בצד כל אחת מהעבירות הוא 15 שנים. מדובר בעבירות רבות, באירועים ובתת-אירועים רבים ובשלוש מתלוננות. לו היה נערך חישוב מתמטי, תוך התייחסות לעונשים הקבועים בצד העבירות, התוצאה הייתה עשרות שנות מאסר.

27. לטענת ב"כ המאשימה, מכל היבט שבו נבחנים מעשי הנאשם, עולה במלוא עוזה ועוצמתה החומרה המופלגת: הנאשם ביצע את העבירות במסגרת התא המשפחתי שאמור להיות מקום מוגן ובטוח לקטינים שגדלים בתוכו. הוא ניצל את מעמדו ואת סמכותו, את גילן הצעיר של המתלוננות, את תמימותן, את האמון שניתן בו מתוקף היותו דודן, את המצב שאליו נקלעו, והכל - כדי לעשות בהן כרצונו ולספק את צרכיו ואת יצריו המעוותים. בראי המעשים הקשים ועל רקע מערכת היחסים ההיררכית, בולטים הניצול והאכזריות באופן שיש ליתן לפרמטר זה ביטוי הולם בענישה. מדובר במעשים מגונים "ברף העליון" של החומרה, בשים לב למהותם ולריבוי המקרים. בנוסף, ביצע הנאשם מעשה סדום במתלוננת 3. ב"כ המאשימה הדגישה כי תקופות ביצוע העבירות רחוקות בשנים זו מזו: העבירות בוצעו החל בשנים

1989-1991, לאחר מכן 1998/1999 ולבסוף בשנת 2007. לגבי מתלוננות 1 ו-3, דובר במעשים מיניים חוזרים ונשנים במשך תקופה ארוכה. הנאשם ניצל, תכנן וביצע את זממו בכל מקום שבו פגש במתלוננות: בבית הסבתא, בחנות, בעת שהסיע את מתלוננת 1 ברכבו, בבית הנאשם, בבית המתלוננת 3 בסלון, במטבח, בשירותים, בחדרה, ברכב אמה של המתלוננת 3 וכו'; והוא לא הותיר להן כל מקום מפלט וכל תחושת ביטחון. ב"כ המאשימה הטעימה כי חלק מהמעשים המגונים גובלים בעבירות מין חמורות אף יותר. ב"כ המאשימה ציינה כי מעבר לנזק הטבוע והצפוי מביצוע עבירות מסוג זה, תוכן תסקירי נפגעות העבירות מלמד על הנזק שנגרם בפועל למתלוננות מביצוע העבירות, ועל הנזק המתמשך שילווה אותן. ב"כ המאשימה אף הפנתה לרצון שביטאו המתלוננות במסגרת תסקירים אלו להטלת עונש חמור על הנאשם ולהטלת פיצוי כספי משמעותי עבור כל אחת מהן, אשר יוכל לסייע להן בשיקום ובטיפול.

28. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה שלפיה יש להחמיר בעונשו של עבריין מין, בין היתר לע"פ 2669/02 (27.5.2003), שבו אישר בית המשפט העליון עונש של 12 שנות מאסר ופיצוי בסך 40 אלף ש"ח, לאב שביצע בביתו, מעת שהייתה בכתה ג' ובמשך 3 שנים, מעשים מגונים שכללו שורה ארוכה של מגעים בעלי אופי מיני בכל חלקי גופה, לרבות חיכוך איבר מינו באיבר מינה של הילדה לאחר שהפשיטה מבגדיה; לתפ"ח (ת"א) 1212/02 (28.4.2004), שבו הושתו 15 שנות מאסר ופיצוי בסך 40 אלף ש"ח על אב שביצע לאורך שנים מעשים מגונים בביתו בת ה-8; לע"פ 6092/10 (18.7.2012), שבו אישר בית המשפט העליון עונש של 16 שנות מאסר ופיצויים בסך 30-10 אלף ש"ח, למי שהורשע לאחר למעלה מעשרים שנה בעבירות מין במשפחה, לרבות בעילת קטינה, ניסיון אינוס ואינוס, בשלוש אחייניות שלו; לע"פ 7097/08 (6.9.2010), שבו אושר עונש של 10 שנות מאסר בפועל בגין מקרה אחד של אינוס על ידי דוד בקטינה בת 15; לע"פ 6877/08 (25.6.2012), שבו אושר עונש של 12 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך 50 אלף ש"ח, בגין שני מקרים של מעשים מגונים ובגין ניסיון אינוס אחד בבית-משפחה; לתפ"ח (ת"א) 8322-10-11, שבו הושת עונש של 32 שנות מאסר ופיצוי בסכום המרבי, בגין ביצוע מסכת ארוכה של עבירות מין של הנאשם בביתו שכללה מעשי סדום רבים ומעשים מגונים רבים; לע"פ 701/06 (4.7.2007), שבו נגזרו על הנאשם 24 שנות מאסר ופיצוי בסך 70 אלף ש"ח, בגין ביצוע עבירות מין בביתו במשך שנים, לרבות מעשי אינוס ומעשי סדום; לע"פ 5263/10 (31.7.2012), שבו העמיד בית המשפט העליון את העונש על 15 שנות מאסר בגין אירוע אחד של אינוס ומעשה סדום בבית 13.5 על ידי נאשם (זר) בן 20; לע"פ 9933/03 (22.6.06), שבו אושר עונש של 18 שנות מאסר בפועל בגין אירוע אחד של אינוס ומעשי סדום בקטינה על ידי זר, בעל עבר פלילי לרבות בעבירות מין; לפ"ח (ת"א) 1018/05 (2.5.2007), שבו הושת עונש של 18 שנות מאסר בפועל בגין אירוע אחד שבמהלכו בוצעו אינוס ומעשה סדום בנסיבות מחמירות בבגירה שלא על ידי קרוב משפחה; לע"פ 7938/10 (18.11.12), שבו אושר עונש של 13 שנות מאסר ופיצוי בסך 50,000 ש"ח שהושת על אב שהורשע בביצוע מעשה מגונה, מעשה סדום וכליאת שווא, באיומי סכין, בביתו; לתפ"ח (חי') 5001/08 (12.2.2009), שבו הושתו עונש של 8 שנות מאסר ופיצוי בסך 25 אלף ש"ח על נאשם שביצע מעשים מגונים רבים מאוד באחייניתו מגיל 9 ועד גיל 11, והיה בעל עבר בעבירות אלימות, סמים ורכוש; לתפ"ח (ת"א) 39597-04-11 (8.10.2013), שבו הושת עונש של 12 שנות מאסר בגין שני אישומים של מעשים מגונים בשתי אחייניות; לע"פ 6149/11 (31.10.2012), שבו אושר עונש של 15 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך 50,000 ש"ח, שהושתו על נאשם בעל עבר פלילי, שהורשע בעבירות רבות של מעשה סדום על ידי אחראי בקטין בן-משפחה ובגין עבירות רבות של מעשה מגונה על ידי אחראי בקטין בן משפחה, כשהקטין היה בן 7-10 שנים; לתפ"ח 3524-08-12 (מדינת ישראל נ' בשארי), שבו הושת עונש של 6 שנות מאסר על נאשם שביצע מעשים מגונים רבים בקטין, כשהנאשם היה נשוי לאחות אמו של הקטין; ולע"פ 9286/06 (29.11.2007), שבו אושר עונש של 9 שנות מאסר ופיצוי בסך 30 אלף ש"ח, בגין סדרה ארוכה של מעשים מגונים שביצע הנאשם באחייניתו הקטינה.

29. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם לגבי האישום הראשון הוא בין 12-16 שנים בפועל; לגבי

האישום השני הוא בין 1-3 שנות מאסר בפועל; ולגבי האישום השלישי בין 15-18 שנות מאסר בפועל - "כולל כל תתי האירועים המפורטים".

30. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה כי לעובדה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות אין משקל של ממש, בשים לב לכך שהעבירות בוצעו בשלוש מתלוננות, מספר רב של פעמים ועל פני תקופה ממושכת של שנים, כך שלא ניתן לומר שמדובר באדם נורמטיבי.

31. ב"כ המאשימה הוסיפה כי קשה להתמודד עם הטענה שהנאשם חווה פגיעה מינית בילדותו, מכיוון שאין יכולת אמיתית לדעת שהדברים אכן התרחשו. לעמדת ב"כ המאשימה, מול כל נסיבה המקלה עם הנאשם, ניצבות שלוש המתלוננות שהנאשם פגע בהן אנושות ושיבש את חייהן מקצה לקצה. ב"כ המאשימה טענה עוד כי שירות המבחן העריך כי לנאשם קיימת משיכה מינית מסוג הבפיליה, דבר המגביר את רמת הסיכון הנשקפת ממנו. ב"כ המאשימה הוסיפה כי הטיפול שעבר הנאשם יכול לסייע בעתיד, אולם אין בו כדי לנטרל או להשפיע משמעותית על מידת העונש שיש להטיל עליו בשל אירועי העבר.

32. לעניין הפיצוי שהמאשימה ביקשה להטיל על הנאשם, הטעימה ב"כ המאשימה כי אין בהעדר יכולת כלכלית כדי למנוע הטלת פיצוי ראוי והולם.

עיקרי טיעוני הנאשם

33. ב"כ הנאשם טען מנגד כי "התוצאה צריכה להיות מדודה באופן שיותר תקווה גם לנאשם שהוא בן 57", ועמד על השיקולים התומכים בהקלה בעונשו של הנאשם כדלהלן.

34. לגבי הנסיבות הקשורות בעבירות, עמד ב"כ הנאשם על התיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום, והטעים כי למעט מעשה הסדום באישום השלישי, העבירות הן של מעשים מגונים. שיקול נוסף הוא חלוף הזמן: האירועים שבאישום הראשון פסקו לפני 23 שנים, בין האישום הראשון לאישום השני חלפו 7 שנים, האירוע שבאישום השני התרחש בשנת 1998 לערך, ומדובר באירוע יחיד שחומרתו פחותה בהרבה מאירועים אחרים ולא היה מגע בין הנאשם לבין מתלוננת 2, בין האישום השני לשלישי חלפו 9 שנים, והמעשים פסקו לפני כשש שנים.

35. לטענת ב"כ הנאשם, בעניינו של הנאשם יש לראות במכלול האירועים כלפי כל אחת מהמתלוננות אירוע אחד, ולקבוע בגינו מתחם עונש אחד. עוד טען ב"כ הנאשם כי מתחמי הענישה שהציגה ב"כ המאשימה אינם הולמים את הנסיבות של התיק דנן, ואינם מתאימים לעבירות של מעשה סדום אחד ושרשרת מעשים מגונים. ב"כ הנאשם הדגיש, בין היתר, כי אין בעניינו עבירות של גילוי עריות או של אינוסים רבים. כמו כן, פסקי-הדין שאליהם הפנתה ב"כ המאשימה אינם תואמים למקרה דנא, שכן הם מתייחסים למקרים **שבחלקם** דובר בעבירות של אונס ומעשי סדום, העבירות שם נמשכו שנים ולעתים בתדירות יום-יומית, המתלוננות שם היו צעירות יותר, המעשים נעשו תחת הפעלת כוח ואיומים, הנאשמים לא הודו או לא הפנימו את חומרת מעשיהם, ושירות המבחן המליץ להשית עליהם עונש מרתיע, או שהנאשמים היו בעלי עבר פלילי.

36. אשר לנסיבות שאינן קשורות בעבירות, הודגש כי בזכות הודאת הנאשם עוד בישיבת ההקראה נחסכו עדויות המתלוננות, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה אמיתית וכנה, הנאשם ביצע את העבירות בצל סטייה מינית שממנה הוא סובל ושהוא מכיר בה, הנאשם נרתם להליך הטיפול באופן שמלמד על סיכויי שיקומו, וזהו שיקול

משמעותי לקולת העונש, גם בעבירות שבהן עסקינן. כמו כן, הנאשם נעדר עבר פלילי, וזהו שיקול שאין להתעלם ממנו בעת גזירת עונשו של נאשם.

37. ב"כ הנאשם עמד עוד על נסיבות חייו של הנאשם: ילדותו הקשה, הנאשם היה קורבן לעבירות מין בילדותו, פגיעה שעלולה לא אחת להוביל לביצוע עבירות מין על ידי הקורבן, פגיעתו בשירות מילואים בעת מלחמת שלום הגליל, שחרורו ממילואים נוכח בעיות נפשיות על רקע ניסיונות אובדניים, וכישלונותיו בתחום התעסוקתי.

38. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה מטעמו, כמפורט להלן:

39. תפ"ח (ת"א) 1004/06 (17.9.2006), שבו אימץ בית המשפט את הרף העליון של הסדר הטיעון, אשר עמד על 3 שנות מאסר בפועל, לגבי נאשם שהודה בעבירות מין בשני אחייניו הקטינים, והנאשם מסר כי גם הוא עצמו היה קורבן להתעללות מינית. שירות המבחן התרשם שהוא זקוק למסגרת טיפולית, והנאשם הביע את רצונו להשתלב בטיפול.

40. ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.2014), שבו נקבעו מתחמי ענישה הנוגעים לביצוע מעשים מגונים במשפחה, כדלהלן: לגבי האישום הראשון שבגינו הורשע המערער במעשים מגונים שבוצעו כלפי אחייניתו בעת שהייתה בת פחות מ-14 שנים, במשך ארבע שנים, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שלוש שנות מאסר בפועל לבין שבע שנות מאסר בפועל; לגבי האישום השני שבגינו הורשע המערער במעשים מגונים שבוצעו כלפי אחיינו בעת שהיה בן 9 שנים, במשך שבע שנים, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין ארבע שנות מאסר בפועל לבין תשע שנות מאסר בפועל; לגבי האישום הרביעי, שבגינו הורשע המערער במעשים מגונים שבוצעו כלפי בתו בעת שהייתה בת 10 שנים, במשך שלוש שנים, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שלוש וחצי שנות מאסר בפועל לבין שמונה וחצי שנות מאסר בפועל. לטענת ב"כ הנאשם, בשים לב לגילאי המתלוננים דשם, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם דנא צריך להיות פחות. כמו כן, הנאשם דשם נדון ל-12 שנות מאסר לריצוי בפועל, לאחר שהורשע גם בעבירות מין כלפי רעייתו ובעבירות אלימות כלפי רעייתו וילדיו, ומכאן שעונשו של הנאשם צריך להיות פחות בהרבה.

41. תפ"ח (חי') 42028-03-12 (15.5.2014), שבו נקבע מתחם עונש הולם של 2-7 שנות מאסר בגין האישום הרביעי שבו הורשע הנאשם בעבירות של מעשים מגונים, אינוס ומעשי סדום באחייניתו, בהיותה בת 5-12 שנים. גם לגבי מתחם זה טען ב"כ הנאשם כי בשים לב לגילאי המתלוננת דשם, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם דנן צריך להיות פחות.

42. ע"פ 6486/12 (1.12.2013), שבו החמיר בית המשפט העליון בעונשו של משיב מארבע שנות מאסר בפועל ל-78 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע בעבירות מרובות של מעשים מגונים, של מעשי סדום ושל איומים, שבוצעו כלפי בתו החורגת, בהיותה בת 6-12 שנים, ולחובתו עמד עבר פלילי עשיר.

43. ע"פ 420/09 (23.11.2009), שבו אישר בית המשפט העליון עונש של 48 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 30,000 ש"ח, שהושתו על מערער שהורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע מעשים מגונים בקטין (נכדה של זוגתו של המערער) בהיותו בן 4.5-8.5 שנים, כמעט מדי יום, במשך כארבע שנים.

44. ע"פ 9117/12 (4.7.2013), שבו אישר בית המשפט העליון עונש של 20 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 15,000 ש"ח, שהושתו על מערער שהורשע על פי הודאתו בעבירות מין במשפחה כלפי אחייניתו, בהיותה בת 12-14

שנים.

45. תפ"ח (מרכז) 1245-02-09 (28.6.2010), שבו הושטו עונש של 5 שנות מאסר בפועל ופיצוי בסך של 5,000 ש"ח על נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות מין במשפחה, לרבות אינוס שביצע כלפי בתו החורגת כשהייתה בת 13-15.

46. מטעם הנאשם העיד לעונש אחיו, אשר מסר כי הנאשם מקבל אחריות על מעשיו, וכי המשפחה רוצה לסייע לו.

47. הנאשם ביקש סליחה מהמתלוננות. לדבריו, בעבר הוא לא קיבל את הטיפול המתאים לו, ועל כן לא הצליח להתבטא או לעכל דברים, כפי שהוא מסוגל לעשות כיום. הנאשם ביקש לאפשר לו להמשיך לקבל טיפול ולחזור להיות אדם נורמטיבי.

דין והכרעה

הבניית הענישה ושיקולי ענישה - כללי

48. כידוע, **בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין**, מקום שמיוחסים לנאשם **אישומים אחדים**, מלאכת הבניית הענישה היא למעשה בת **ארבעה שלבים**.

בשלב **הראשון**, יש לקבוע **האם** מדובר ב"**אירוע אחד**", כך שייקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו, או שמא מדובר ב"**כמה אירועים**", כך שייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד (סעיף 40ג לחוק העונשין).

לעניין הפרשנות של המונח "**אירוע**", ראו: ע"פ 1605/13 הנ"ל, בפסקאות 15-18 לחוות דעתו של השופט ס' ג'ובראן; וכן, בהרחבה, ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014) - בעניין "**מבחן הקשר ההדוק**" שנקטו השופטת ד' ברק-ארז והשופט ע' פוגלמן, לעומת "**המבחן הצורני-עובדתי**" ו"**המבחן המהותי-מוסרי**" שבהם נקט השופט י' דנציגר; כמו כן, ראו: ע"פ 5834/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בפסקה 37 לחוות הדעת של השופטת ד' ברק-ארז (20.11.2014); ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל**, בפסקאות 7-8 לחוות הדעת של השופט ע' פוגלמן ובהערותיהם של השופטים י' דנציגר ונ' הנדל (29.12.2014). כן ראו והשוו ע"פ 4289/14 **חנונה נ' מדינת ישראל** (21.1.2015) - בעניין הגדרת "**אירוע**" והגדרת "**מעשה**", כשכל אירוע יכול לכלול מספר מעשים, אשר אפשר כי יצדיקו גזירה של מספר עונשים, בגין כל מעשה בנפרד.

בשלב **השני**, יש לקבוע **מתחם עונש הולם** לכל אירוע בגין כל המעשים והעבירות שהתבצעו בו.

בשלב **השלישי**, יש לבחון **האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם** - משיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור - אם לאו.

בשלב **הרביעי**, יש לקבוע את **העונש המתאים** שיושט על הנאשם; וככל שאין לחרוג ממתחם העונש ההולם (כאמור, משיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור), יש לקבוע את העונש בתוך מתחם העונש ההולם (ראו, למשל, ע"פ 911/14 **פלונית נ' מדינת ישראל** (4.11.2014)).

אם קיים יותר מאירוע אחד, רשאי בית המשפט לגזור עונש כולל לכל האירועים, או עונש נפרד לכל אירוע [באופן שמחייב גם לקבוע האם ובאיזו מידה יש לחפוף או לצבור את העונשים הנפרדים (סעיף 40ג(ב) סיפא לחוק העונשין)].

49. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, **העיקרון המנחה** בענישה הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

50. **מתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה, הוא כאמור **עיקרון ההלימה**, ולשם כך, יתחשב בית המשפט **בפרמטרים הבאים**: **הערך החברתי שנפגע** מביצוע העבירה **ומידת הפגיעה** בו, **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, **ומדיניות הענישה** הנהוגה (ראו, למשל, ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל**, בפסקה 6 (18.7.2013); ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל**, בפסקאות 18-29 לחוות דעתו של השופט נ' סולברג (5.8.2013); ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה**, בפסקה 13 (10.6.2014)).

51. **חריגה ממתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיפים 40ד-ה לחוק העונשין, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

52. **גזירת העונש המתאים** - בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין.

כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי **הרתעה אישית** (סעיף 40ו לחוק העונשין) **והרתעת הרבים** (סעיף 40ז לחוק העונשין), **ובלבד** שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

מן הכלל אל הפרט

53. כזכור, הנאשם הורשע במסכת של מעשים מיניים שביצע בהזדמנויות רבות, בשלוש קטינות, שהן אחייניות של אשתו לשעבר. הנאשם ביצע את עבירות המין במשפחה, החל מהיות המתלוננת 1 כבת 13 שנים ועד סמוך להיותה בת 15 (בשנים 1989-1991), מהיות המתלוננת 2 כבת 14 או 15 שנים (בשנת 1998/1999), ומהיות המתלוננת 3 כבת 12 שנים עד היותה כבת 14 שנים (בשנים 2007-2009). מעשיו אלו של הנאשם בוצעו שלא בהסכמתן החופשית של המתלוננות, תוך ניצול מצב המונע את יכולתן להתנגד למעשיו, ותוך שימוש במעמדו ובסמכותו כלפי המתלוננות ובפער גילאים משמעותי בינו לבינן.

מספר האירועים

54. בענייננו, בשים לב לתקופות השונות שבהן בוצעו העבירות ולקורבנות השונים, ברי כי מדובר **בשלושה אירועים נפרדים** - אירוע לגבי כל מתלוננת (השוו: ע"פ 1605/13 הנ"ל, בפסקה 18; ע"פ 2251/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בפסקה 5 (12.2.2015)).

אירוע אחד, המתואר באישום הראשון, ובו **שלושה מעשים**, שנעשו כלפי מתלוננת 1 באופן שיטתי, הכוללים נגיעה באיבר מינה של המתלוננת 1 (בביתה של קרובת משפחה); הנחת ידה של המתלוננת 1 על איבר מינו וחיכוך איבר מינו

של הנאשם על חזה החשוף (בחנותו); נגיעה בחזה ובאיבר מינה של מתלוננת 1; הנחת ידה של מתלוננת 1 על איבר מינו; וחיכוך איבר מינו באיבר מינה של המתלוננת כשהתיישרה עליו (באזור שומם);

אירוע שני, המתואר באישום השני, ובו מעשה מגונה יחיד שביצע הנאשם במתלוננת 2, בכך שאחז באיבר מינו החשוף ונכנס לחדר שבו ישנה;

ואירוע שלישי, המתואר באישום השלישי, ובו מעשים רבים, שנעשו כלפי מתלוננת 3 באופן שיטתי, הכוללים נגיעה באיבר מינה של המתלוננת 3 (בחנותו של הנאשם); התחככות בגופה, נגיעה בחזה, הצמדת ידה לאיבר מינו ואוננות בפני מתלוננת 3 (בבית המתלוננת); מעשים רבים במשך שנתיים שבהם אונן הנאשם בפני המתלוננת והורה לה לגעת באיבר מינו (בבית המתלוננת), שיפשף בידה את איבר מינו; מעשה סדום אחד של החדרת איבר מינו של הנאשם לפיה של מתלוננת 3; מעשים מגונים רבים במשך שנתיים שבהם ליקק הנאשם את איבר מינה של המתלוננת; שכיבה על גוף המתלוננת 3 לאחר שהוריד את בגדיו (בחדרה של המתלוננת 3); מעשים רבים שבהם נגע הנאשם בחזה של מתלוננת 3 וליקק את איבר מינה תוך צפייה בסרטים פורנוגרפיים; ומעשה נוסף של נגיעה באיבר מינה (במהלך נסיעה ברכב עם אמה של המתלוננת 3).

מתחם העונש ההולם במבט כולל על המאפיינים המשותפים של שלושת האירועים

55. **בשלושת האירועים האמורים, הערכים שנפגעו** הם שלמות גופן ונפשן של כל הקורבנות, זכותן של המתלוננות לכבוד ולאוטונומיה על גופן, לפרטיות ולתחושת ביטחון. בנוסף, פגע הנאשם בערך המוגן של שלמות המשפחה ובאמון הטבעי שקטינים רוחשים לדמויות בוגרות במשפחה. **מידת הפגיעה בערכים** אלו מתעצמת בשים לב לאופי היחסים שבין הנאשם לבין המתלוננות ולגילן הצעיר, על רקע המפורט בתסקירי נפגעות העבירה ונוכח ריבוי המעשים (לגבי מתלוננת 1 ולגבי מתלוננת 3).

56. בע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (10.3.2008), הודגש כי:

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות, האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם, הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר ... לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעברייני נידון ולציבור העבריינים בכוח".

57. ראו גם ע"פ 7015/09 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2012):

"מן הראוי להשית על מבצעי עבירות מין במשפחה עונשי מאסר משמעותיים, הן

לשם הרתעתם האישית והן להרתעת הרבים, ובעיקר על מנת לשקף את מידת הפגיעה החמורה בקורבנות ובזכות היסוד של כבוד האדם, וכן במטרה להביע את הסלידה ושאת הנפש של החברה מביצוע עבירות אלו. הדבר נכון ביתר שאת, כאשר מדובר בקורבנות קטינים".

58. במסגרת **מדיניות הענישה הנהוגה** יצוין כי מתחם הענישה בעבירה של מעשה מגונה בקטינה במשפחה הוא רחב: **"מדובר בתחום רב נסיבות וניואנסים, ועל כן ניתן למצוא בפסיקה קשת רחבה של ענישה, בהתאם לנסיבות הייחודיות של כל מקרה"** (ע"פ 2251/14 הנ"ל, בפסקה 11).

בע"פ 1605/13 הנ"ל הוטעם כי **"ניכרת מדיניות ענישה מדורגת בהתאם לחומרתן של העבירות, מספרן, תדירותן, משכן ומספר הקורבנות. במקרים שבהם נעשו מעשים מגונים אחדים, בקורבן אחד, ובמשך תקופה קצרה יחסית (בין מספר חודשים למספר שנים מועט), נגזרו עונשים בטווח שבין שנתיים מאסר בפועל לבין ארבע שנות מאסר בפועל, והערעורים שהוגשו על חומרתם נדחו, לעיתים אף תוך ציון קולתם היחסית של העונשים במקרים בהם מעשי הנאשם היו חמורים יותר (וכללו עבירות אינוס), אך תדירותם ומשכם, כמו גם מספר העבירות, היו נמוכים יחסית, נגזרו עונשים בטווח שבין ארבע שנות מאסר בפועל לשש שנות מאסר בפועל ... "**

59. כאמור לעיל בטיעוני ב"כ הנאשם, בע"פ 1605/13 הנ"ל נקבעו מתחמי ענישה הנוגעים לביצוע מעשים מגונים במשפחה, כדלהלן: לגבי האישום הראשון שבגינו הורשע המערער במעשים מגונים שונים שבוצעו כלפי אחייניתו בעת שהייתה בת פחות מ-14 שנים, שלגביהם צוין כי היו ברמה נמוכה יחסית למעשים באישומים השני והרביעי, אך פעם אחת הביא המערער דשם לכך שהאחיינית תיגע באיבר מינו אחרי שהתפשט, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שלוש שנות מאסר בפועל לבין שבע שנות מאסר בפועל; לגבי האישום השני שבגינו הורשע המערער במעשים מגונים שבוצעו כלפי אחיינו בעת שהיה בן 9 שנים, ובמשך שבע שנים (המערער דשם נגע באיבר המין של האחין במספר הזדמנויות ולבקשת האחין נגע באיבר מינו (כשהאחין מתחת לגיל 14) וביצע מעשים מגונים נוספים (כשהאחין מעל לגיל 14), נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין ארבע שנות מאסר בפועל לבין תשע שנות מאסר בפועל; לגבי האישום הרביעי, שבגינו הורשע המערער בארבעה מעשים מגונים שבוצעו כלפי בתו בעת שהייתה בת 10 שנים, במשך שלוש שנים, ובמסגרתם ניסה להביא את הבת לראותו בעירום ולגעת באיבר מינו, חשף את איבר מינו בפניה וחייך את איבר מינו נגד גופה שהיה מכוסה בתחתונים, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שלוש וחצי שנות מאסר בפועל לבין שמונה וחצי שנות מאסר בפועל.

אכן, גילאי המתלוננים דשם נמוכים יותר מגילן של המתלוננות דנן. עם זאת, נראה כי טיבם של המעשים שבאישום הראשון ושבאישום השלישי דנן חמורים יותר. עוד יצוין בהקשר זה, כי אכן העונש שהוטל בסופו של דבר על המערער דשם הועמד על 12 שנות מאסר בפועל והתייחס לאישומים נוספים בגין עבירות מין ואלימות כלפי בת הזוג ועבירות אלימות כלפי קטינים; עם זאת, בפסק הדין צוין כי ניתן היה להחמיר עם המערער ולהשית עליו עונש חמור יותר אלמלא כלל אי-מיצוי הדין על ידי ערכאת הערעור.

60. בפסק הדין בע"פ 2251/14 הנ"ל, אשר ניתן אך לאחרונה, נדון עניינו של מערער שהורשע על פי הודאתו במעשים מגונים רבים באחייניתו, מאז היותה בת שבע שנים ובמשך כחמש שנים, ובשיבוש הליכי משפט. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 6-9 שנות מאסר בפועל, והעמיד את עונשו של המערער על 7.5 שנות מאסר

בפועל וחייבו בפיצוי בסך 100 אלף ש"ח. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

61. בע"פ 9478/11 פלוני נ' מדינת ישראל (4.9.2014) נדון עניינו של מי שביצע באחייניתו שורה ארוכה של עבירות מין. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של המערער ל-11 שנות מאסר בפועל, אף שהוא זוכה בערעור מחלק מהאישומים.

62. לכך יש להוסיף, כי לצד העבירות שבהן הורשע הנאשם, במסגרת האישום הראשון ובמסגרת האישום השלישי, קבע המחוקק, בסעיף 355 לחוק העונשין, עונש מזערי של רבע מהעונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, "אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו." עם זאת, יש לזכור כי העונש המזערי מתייחס הן לרכיב המאסר בפועל והן לרכיב המאסר על תנאי.

בע"פ 1605/13 הנ"ל, בפסקה 26, ציין השופט ס' ג'ובראן כי "מקובלת עלי עמדת המשיבה לפיה מתחם עונש הולם שתחתיתו נמוכה מעונש המינימום יכול להיקבע רק אם ניתנו טעמים מיוחדים לכך. אני סבור כי עונש המינימום שקבע המחוקק הוא אינדיקציה לחומרה שמיחסת לעבירה ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים מביצועה, ולכן נכון שתהיה לו השפעה גם על מתחם העונש ההולם, אך כמובן בכפוף לסייג הטעמים המיוחדים שקבע המחוקק בסעיף 355 לחוק העונשין, ותוך תשומת לב בכל מקרה לשאלת חלקם של המאסר בפועל והמאסר על תנאי בענישה הכוללת" (ראו גם: ע"פ 207/14 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקאות 14-15 (1.2.2015)).

63. בנסיבות המקרה דנא אין טעמים מיוחדים אשר מצדיקים קביעת תחתית המתחם מתחת לעונש המזערי.

64. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הנאשם ביצע את העבירות במסגרת התא המשפחתי, שאמור להיות מקום מוגן ובטוח לקטינים הגדלים בתוכו, תוך ניצול הקרבה הפיזית, המשפחתית והנפשית בינו לבין המתלוננות ותוך ניצול האמון שניתן בו כבן המשפחה. ניצול מעמדו של הנאשם והיחסים המשפחתיים עם המתלוננות הוא נסיבה לחומרה (ראו סעיף 40ט(א)(11) לחוק העונשין).

65. הנזק שנגרם מביצוע העבירה (סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין) - כפי שעולה מהתסקירים שנערכו בעניין של כל אחת מהמתלוננות, מעשיו של הנאשם גרמו לפגיעה קשה ביותר במתלוננות לאורך השנים, ונותרו בהן צלקות ומשקעים רבים גם כיום, בבגירותן.

66. מנגד, מעשיו של המערער לא התאפיינו בהפעלת כוח או באלימות פיזית (ראו סעיף 40ט(א)(10) לחוק העונשין), או בגילוי עריות, כבמקרים אחרים שנדונו בפסיקה.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות באירוע הראשון (מתלוננת 1) ומתחם העונש ההולם

67. הנאשם ביצע כלפי מתלוננת 1 שלושה מעשים בגדרי האירוע הראשון, הכוללים עבירות של מעשים מגונים בקטינה בת-משפחה שטרם מלאו לה שש-עשרה שנים, שלא בהסכמתה החופשית ותוך ניצול מצב המונע ממנה לתת הסכמה חופשית. העונש המרבי על עבירה זו עומד על 15 שנות מאסר. העונש המזערי הוא אפוא מאסר (בפועל ועל תנאי) של 3 שנים ותשעה חודשים.

68. מרבית המעשים בוצעו עת הייתה המתלוננת כבת 14, והראשון, בהיותה בת 13.
69. המעשים בוצעו במקומות שונים, תוך פגיעה בביטחונה האישי ובאוטונומיה האישית של המתלוננת 1.
70. **המעשים מצויים ברף הגבוה מבחינת חומרתם של המעשים המוגנים:** נגיעה באיבר המין של המתלוננת 1 מתחת לבגדים, הזזת ידה של המתלוננת 1 על גבי איבר מינו החשוף של הנאשם, חיכוך איבר המין החשוף של הנאשם בחזה החשוף של המתלוננת, וחיכוך איבר המין באיבר מינה של המתלוננת, כשהם בלא בגדים.
71. בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובפגיעה בערכים המוגנים, **מתחם העונש ההולם באישום זה נע בין ארבע שנות מאסר בפועל לשמונה שנות מאסר בפועל**, לצד מאסר על תנאי.
- הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה באירוע השני (מתלוננת 2) ומתחם העונש ההולם
72. הנאשם ביצע כלפי מתלוננת 2 מעשה בודד בגדרי האישום השני, של מעשה מגונה בפני קטינה בת-משפחה. העונש המרבי על עבירה זו עומד על 4 שנות מאסר, ואין עונש מזערי בגין עבירה זו.
73. המעשה בוצע עת הייתה המתלוננת בת 14 או בת 15.
74. המעשה המגונה באירוע זה הוא ברמה נמוכה יחסית מבחינת חומרתו, שכן הנאשם כלל לא נגע במתלוננת 2, והמעשה התרחש עת המתלוננת 2 ישנה.
75. המעשה בוצע בבית הנאשם, בחדר שבו ישנה המתלוננת 2, תוך פגיעה בביטחונה האישי ובאוטונומיה שלה.
76. בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובפגיעה בערכים המוגנים, **מתחם העונש ההולם באישום זה נע בין חצי שנת מאסר בפועל לבין שנה וחצי בפועל**, לצד מאסר על תנאי.
- הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות באירוע השלישי (מתלוננת 3) ומתחם העונש ההולם
77. המעשים בגדרי האירוע השלישי היו רבים מאוד, וכללו גם עבירה של מעשה סדום, מעבר למעשים המוגנים.
78. הנאשם ביצע כלפי מתלוננת 3 מעשים רבים בגדרי האירוע השלישי הכוללים עבירה של מעשה סדום בקטינה בת-משפחה שטרם מלאו לה שש-עשרה שנים, שלא בהסכמתה החופשית; העונש המרבי על עבירה זו עומד על 20 שנות מאסר, והעונש המזערי הוא אפוא 5 שנות מאסר (בפועל ועל תנאי); וכמו כן, מעשים רבים הכוללים עבירות של מעשים מגונים בקטינה בת-משפחה שטרם מלאו לה שש-עשרה שנים, שלא בהסכמתה החופשית, כשהעונש המרבי על עבירה זו עומד על 15 שנות מאסר והעונש המזערי הוא אפוא מאסר (בפועל ועל תנאי) של 3 שנים ותשעה חודשים.

79. המעשים בגדרי האירוע השלישי נמשכו **שנתיים**, כשמתלוננת 3 הייתה בת 12 עד 14 שנים.

80. המעשים בוצעו **בכל מקום אפשרי**, תוך פגיעה קשה בביטחונה האישי ובאוטונומיה האישית שלה.

81. העבירות מצויות **ברף הגבוה מבחינת חומרתם של המעשים המוגנים**: נגיעה באיבר המין של המתלוננת 3 מתחת לבגדיה, שפשוף ידה של המתלוננת 3 באיבר המין של הנאשם, החדרת איבר המין לפיה של מתלוננת 3 (מעשה הסדום), ליקוק איבר המין של המתלוננת ונגיעה בגופה ובחזה של המתלוננת.

82. בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובפגיעה בערכים המוגנים, **מתחם העונש ההולם באישום זה נע בין שבע שנות מאסר בפועל לחמש-עשרה שנות מאסר בפועל**, לצד מאסר על תנאי.

אי-סטייה ממתחם העונש ההולם

83. הנאשם השלים בהצלחה הליך טיפולי, כאמור בתסקיריו החיוביים של שירות המבחן. עם זאת, **אין הצדקה לחרוג ממתחמי העונש ההולם בשל שיקולי שיקום**, בשים לב לחומרת העבירות ולריבוי העבירות. סיכויי השיקום הטובים של הנאשם וההליך הטיפולי שהוא עבר יזקפו אפוא לזכותו במסגרת קביעת עונשו בגדרי המתחמים של העונש ההולם, ברף הנמוך של המתחמים.

הנסיבות שאינן קשורות בעבירות

84. נתנו דעתנו גם לנסיבות שלהלן:

85. הנאשם **הודה** כבר בתחילת המשפט. הודאה זו חסכה זמן שיפוטי ואת עדויות המתלוננות, ואף מלמדת על קבלת האחריות על מעשיו (ראו סעיף 40א(4) לחוק העונשין). גם שירות המבחן התרשם כי מדובר בהודאה כנה וכי הנאשם הפנים את מעשיו ומודע לבעיותיו. הנאשם הביע מוכנות לשאת בעונש מאסר ולפצות את המתלוננות (ראו סעיף 40א(5) לחוק העונשין).

86. **נסיבותיו האישיות של הנאשם**, שהנו יליד 1958, לרבות פציעתו בשירות מילואים (ראו סעיף 40א(7) לחוק העונשין). הנאשם טען כי הוא נפגע מינית בילדותו וגם נתון זה נלקח בחשבון (ראו סעיף 40א(8) לחוק העונשין, לעניין נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירה).

87. במקרה דנא, העבירות נחשפו על ידי המתלוננות שלא בסמוך למועד ביצוען אלא בחלוף זמן ניכר. כך, מאז ביצוע העבירות במתלוננת 1 חלפו כ-24 שנים. **יש לתת משקל לחלוף הזמן** (ראו סעיף 40א(10) לחוק העונשין), **אך יש לסייגו**, שהרי מאז ביצוע העבירות במתלוננת 1, הנאשם המשיך לבצע עבירות במתלוננת 2 ובמתלוננת 3. מכל מקום, גם מאז ביצוע העבירות במתלוננת 3 חלפו כ-6 שנים, והנאשם לא עבר מאז כל עבירה (השוו לע"פ 7097/08 הנ"ל, בפסקה 7 לחוות הדעת של השופט ס' ג'ובראן; ולע"פ 6092/10 הנ"ל, בחוות הדעת של השופט ג'ובראן ובפסקה 3 לחוות הדעת של השופט י' עמית).

88. לכאורה, הנאשם **נעדר עבר פלילי**, וזו נסיבה להקלה בעונש (סעיף 40א(11) לחוק העונשין), אך

בפועל מדובר במסכת ארוכה של עבירות שאינה בגדר "מעידה חד פעמית", כך שאין מקום לתת משקל רב לנסיבה זו (ראו: ע"פ 6577/10 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 63 (28.11.2013); וע"פ 1605/13 הנ"ל, בפסקה 43 סיפה; והשוו לע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני, בפסקה 14).

89. כאמור לעיל, לסיכויי השיקום הטובים של הנאשם ולהליך הטיפול שהוא עבר יינתן משקל של ממש בגזירת עונשו.

גזירת העונש המתאים לנאשם

90. כמצוין לעיל, מכיוון שבעניינו של הנאשם קיים יותר מאירוע אחד, רשאי בית המשפט לגזור עונש כולל לכל האירועים, או עונש נפרד לכל אירוע.

במקרה דנן, מן הראוי לגזור עונש נפרד לכל אירוע, מכיוון שמדובר בשלושה אירועים שונים, שבוצעו בתקופות שונות, שכל אחד מהם כוון כלפי מתלוננת אחרת - כשכל אחת מהמתלוננות היא כידוע עולם ומלואו - שאמנם במהותם כולם מהווים עבירות מין, אך מדובר באירועים מיניים בדרגות חומרה שונות, שרק אחד מהם והחמור שבהם (האירוע בגין האישום השלישי) כלל גם מעשה סדום.

91. סוף דבר, לאחר שנתנו את דעתנו למכלול שיקולי הענישה, ובראש ובראשונה לעיקרון ההלימה, וכן לשיקול השיקום ולכל יתר השיקולים לקולה ולחומרה, הננו מטילים בזה על הנאשם עונשי מאסר בפועל בגין כל אחד מהאירועים, כדלהלן:

בגין האישום הראשון - 5 שנות מאסר בפועל.

בגין האישום השני - 10 חודשי מאסר בפועל.

בגין האישום השלישי - 8 שנות מאסר בפועל.

במכלול הנסיבות, החלטנו כי חצי שנה מתקופת המאסר בפועל בגין האישום הראשון, ארבעה חודשים מתקופת המאסר בפועל בגין האישום השני ושנה מתקופת המאסר בפועל בגין האישום השלישי - ירצו באופן חופף; ואילו יתרת תקופות המאסר בפועל בגין האישומים הראשון עד השלישי ירצו באופן מצטבר.

בסך הכול ירצה אפוא הנאשם 12 שנות מאסר בפועל, בניכוי תקופת המעצר מיום 22.12.2013 ועד ליום 30.1.2014.

בנוסף לכך, הננו משיתים על הנאשם, בגין האישומים הראשון והשלישי - 3 שנות מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת מין שהיא פשע; ואילו בגין האישום השני - 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת מין מסוג עוון.

כמו כן, הננו מחייבים את הנאשם בתשלום פיצוי לכל אחת מהמתלוננות: למתלוננת 1- בסכום של 35,000 ש"ח; למתלוננת 2- סך של 10,000 ש"ח; ולמתלוננת 3- סך של 55,000 ש"ח.

הפיצוי לכל אחת מהמתלוננות ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.4.2015.

ב"כ המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט את פרטי המתלוננות תוך שבוע ימים.

תשומת לב שלטונות שב"ס מופנית להמלצת שירות המבחן לשילוב הנאשם בהליך טיפולי ייעודי לעברייני מין.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, י"ט אדר תשע"ה, 10 מרץ 2015, במעמד הצדדים.

אריאל חזק, שופט

מרדכי לוי, שופט

חני סלוטקי, שופטת
אב"ד